Но и мой-тѣ мѫки за тебь, мило либе,
Щѫтъ до ми послѹжатъ за добръ урокъ.
Петь години има отъ какъ започена
Отъ мене да сѧ бори тѫсъ лыковна страсть,
Докждъ мѧ принѹди, като лѹдъ да ході-ѫ,
И тѫй да живѣі-ѫ все подъ нейнѫ власть.
Имашь чѹднѫ хѹбостъ, и голѣмѫ хитрость,
Не съмъ виждалъ дрѹгѫ такѫвѫзи звѣздѫ.
Хѹбава, прекрасна дѣвойка, прелестна
Не вѣрвамъ да има дрѹга на свѣта.
Отъ сърдце въздѣшамъ, и за тебе питамъ,
Кога щѫ би ти ді-ѫ красно-то лице,
Нощемъ та санѹбамъ, и та споменѹбамъ;
Вто че владѣешъ ты мой-то сърдце.
Много ти сѧ молі-ѫ, ахъ любезна моѧ!
Вѣрно да мѧ любишъ както и азъ тебь,
Често да ми пишишъ, да ма незабравашь,
Че умирамъ скоро отъ жалбѫ за тебь.
И до нѣкой врема, кат' почѹвишъ за мене,
Чи мой-тѫ младость прекѫче і-ѫ смьрть;
Бла ми на гроба да помолишъ Бога